

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 10.3.2016 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Alice Bártové a soudců JUDr. Eduarda Wipplinger a JUDr. Libuše Chudíkové *t a k t o* :

K odvolání obviněného M. Š. se podle § 258 odst. 1 písm. b), f) trestního řádu **zrušuje** rozsudek Okresního soudu v Chebu ze dne 9.4.2015 č.j. 4 T 50/2013 – 236 v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 písm. a) trestního řádu se **znovu** rozhoduje tak, že obviněný M. Š. **se uznává vinným, že**

poté, co v nezjištěnou odpolední hodinu dne 2. června 2012 obviněný M. Š. jako řidič vozidla tov. zn. VW Golf Variant, reg. zn.: [REDACTED], v obci Doubí, okres Cheb, měl dopravní nehodu s vozidlem tovární značky VW Passat, reg. zn. [REDACTED] Z. H., nar. [REDACTED], které jmenovaná řídila, v den dopravní nehody se do dílny obviněného M. Š. v Milhostově č. [REDACTED], okres Cheb, dostavila Z. H. se svým přítelem M. Č., nar. [REDACTED] a po vzájemné dohodě odsouzený J. S., nar. [REDACTED], půjčil svůj řidičský průkaz obviněnému M. Š. v úmyslu zastít skutečného řidiče vozidla – viníka dopravní nehody, následně vyplnila Z. H. záznam o dopravní nehodě, na kterém uvedla datum 2.6.2012 a vyplnila jako řidiče osobního vozidla odsouzeného J. S., který v její přítomnosti záznam o dopravní nehodě podepsal a Z. H. předtím předložil své osobní doklady, i když věděl, že uvedené osobní vozidlo v době dopravní nehody neřídil a řídil ho obviněný M. Š. a poté záznam o dopravní nehodě byl Z. H. následně zaslán pojišťovně Kooperativa z důvodu uplatnění pojistného plnění, ke kterému nedošlo, neboť bylo zjištěno, že k vozidlu VW Golf nebylo uzavřeno povinné smluvní pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla, když toto pojištění skončilo dne 1.6.2012, věc byla následně předána České kanceláři pojistitelů, která vyplatila škodu vzniklou uvedenou dopravní nehodou, kterou následně z důvodu tzv. regresní náhrady požadovala po odsouzeném J. S., přičemž tímto způsobili společnosti Cashdirect, a.s., IČ: 28971086 se sídlem

Praha 5, Bozděchova 1840/7, PSČ: 150 00, které byla postoupena pohledávka České kanceláře pojistitelů, škodu ve výši 27.000,-Kč,

t e d y

uvedl nepravdivé údaje při uplatnění práva na jiné obdobné plnění než z pojištění,

t í m s p á c h a l

přečin pojistného podvodu podle § 210 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 210 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) měsíců**, jehož výkon se podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **jednoho (1) roku**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je povinen uhradit společně a nerozdílně s již odsouzeným J. S. škodu poškozené organizaci Cashdirect, a.s., se sídlem Praha 5, Bozděchova 1840/7, PSČ: 150 00, IČ: 28971086, ve výši 27.000,-Kč.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Chebu byl obviněný M. Š. uznán vinným, že poté, co v nezjištěnou odpolední hodinu od 1. června 2012 do 4. června 2012 obviněný M. Š. jako řidič vozidla tov. zn. VW Golf Variant, reg. zn.: , v obci Doubí, okres Cheb, měl dopravní nehodu s vozidlem tovární značky VW Passat, reg. zn. Z. H., nar. , které jmenovaná řídila, v den dopravní nehody se do dílny obviněného M. Š. v Milhostově č. , okres Cheb, dostavila Z. H. se svým přítelem M. Č., nar. a po vzájemné dohodě odsouzený J. S., nar. , půjčil svůj řidičský průkaz obviněnému M. Š. v úmyslu zastříti skutečného řidiče vozidla – viníka dopravní nehody, následně vyplnila Z. H. záznam o dopravní nehodě, na kterém přepsala datum na 2.6.2012 a vyplnila jako řidiče osobního vozidla odsouzeného J. S., který v její přítomnosti záznam o dopravní nehodě podepsal a Z. H. předtím předložil své osobní doklady, i když věděl, že uvedené osobní vozidlo v době dopravní nehody neřídil a řídil ho obviněný M. Š. a poté záznam o dopravní nehodě byl Z. H. následně zaslán pojišťovně Kooperativa z důvodu uplatnění pojistného plnění, ke kterému nedošlo, neboť bylo zjištěno, že k vozidlu VW Golf nebylo uzavřeno povinné smluvní pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla, když toto pojištění skončilo dne 1.6.2012, věc byla následně předána České kanceláři pojistitelů, která vyplatila škodu vzniklou uvedenou dopravní nehodou, kterou následně z důvodu tzv. regresní náhrady požadovala po odsouzeném J. S., přičemž tímto způsobili společnosti Cashdirect, a.s., IČ: 28971086 se sídlem Praha 5, Bozděchova 1840/7, PSČ: 150 00, které byla postoupena pohledávka České kanceláře pojistitelů, škodu ve výši 27.000,-Kč.

Jeho jednání bylo posouzeno jako přečin pojistného podvodu podle § 210 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku a byl za ně odsouzen podle § 210 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a §

82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu mu byla uložena povinnost uhradit škodu poškozené organizaci Cashdirect, a.s., ve výši 27.000 Kč.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě obviněný Š. [redacted] odvolání, které bylo písemně zdůvodněno prostřednictvím jeho obhájkyň. Odvolání zaměřil do výroku o vině i trestu a rovněž do výroku o náhradě škody. Napadený rozsudek považuje za nesprávný, důkazy popsané v odůvodnění za plně vnitřních rozporů a nesouhlasí se závěry, které soud prvního stupně vydal v jednotlivých výroci. Doplněné dokazování soudem prvního stupně nepovažuje za dostačující a závěry z něj vyvozené za adekvátní. Okresní soud neprovedl důkazy obhajoby, a sice doplňující výslech svědka M. [redacted] Č. [redacted], grafologický posudek originálního záznamu o dopravní nehodě, kde svědkyně H. [redacted] přepsala původní datum na 2.6.2012 a výslech opraváře z Lesinky, ke kterému svědkyně H. [redacted] se svědkem Č. [redacted] měli jet v den dopravní nehody. Poukazuje na předchozí rozhodnutí krajského soudu, který žádal o zjištění jasného a konkrétního data, kdy došlo k dopravní nehodě, aby byla podpořena důkazní situace stran motivace obžalovaného. Tuto motivaci dovozoval prvostupňový soud v tom, že obžalovaný jednal v úmyslu zastříti skutečného řidiče vozidla, viníka dopravní nehody, údajně proto, aby vylákal plnění pojistného z titulu zákonného pojištění od pojišťovny. Tuto motivaci by však obviněný Š. [redacted] měl jen tehdy, kdyby se dopravní nehoda stala nejdříve dne 2.6.2012, popřípadě později. Datum dopravní nehody je v napadeném rozsudku absurdně stanoveno tak, že nehoda se stala v nezjištěnou odpolední hodinu od 1. června do 4. června 2012. Minimálně stran data 1.6.2012, kdy bylo vozidlo řízené M. [redacted] Š. [redacted] ještě pojištěno, nepodporuje ani konstrukci skutku podle napadeného rozsudku, ani motivaci M. [redacted] Š. [redacted] páchat jakýkoliv podvod, natož pojistný. Pokud prvostupňový soud uvádí, že dopravní nehoda se stala v rozmezí doby od 1.6. do 4.6.2012, neuvádí, jaký jiný motiv by měl mít obžalovaný Š. [redacted] dne 1.6., kdy bylo vozidlo pojištěno. Připomíná rovněž, že odsouzený J. [redacted] S. [redacted] byl uznán vinným z přečinu pojistného podvodu podle § 210 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, kdy časové určení je ve skutkové větě uvedeno „blíže nezjištěného dne, v nezjištěnou odpolední hodinu, přede dnem 2.6.2012“. Protože se ale jedná o totožný skutek, který měl být spáchán ve spolupachatelství, nemůže být doba dopravní nehody datumově určena vůči každému z pachatelů jinak. Pokud se nehoda stala 1.6.2012, nebyl by u žádného z pachatelů žádný motiv. U M. [redacted] Š. [redacted] je pak prvostupňovým soudem připuštěna možnost, že dopravní nehoda se mohla stát i 3. a 4.6.2012. Další jednotlivé skutečnosti musí být společné jednání obou pachatelů. Zatímco pravomocně odsouzený J. [redacted] S. [redacted] uvedl, že svědkyně H. [redacted] mu nabídla finanční pomoc za podpis pod prohlášení o nehodě, což on udělal, půjčil jim (H. [redacted] a Č. [redacted]) řidičský průkaz i občanský průkaz, paní všechno vypsala a sám to podepsal. Naproti tomu ve třetím rozsudku prvostupňového soudu se uvádí, že po vzájemné dohodě půjčil J. [redacted] S. [redacted] svůj řidičský průkaz M. [redacted] Š. [redacted] v úmyslu zastříti skutečného řidiče vozidla viníka dopravní nehody, i když věděl, že uvedené osobní vozidlo neřídil. Oba rozsudky si stran společného jednání pachatelů vzájemně odporují a M. [redacted] Š. [redacted] popírá po celou dobu, že by si cokoliv od J. [redacted] S. [redacted] půjčoval i domlouval a trvá na tom, že se jednalo o záležitost S. [redacted], se kterou nemá nic společného. Samotný způsob zjištění data dopravní nehody – zprávou ošetřujícího lékaře svědka Č. [redacted], považuje obhajoba za křečovitě hledání souvislostí mezi dnem návštěvy lékaře a dnem, kdy se stala dopravní nehoda. K tomu měl být vyslechnut svědek Č. [redacted] samotný. K listinnému důkazu, který obhajoba předložila stran nákupu náhradních dílů na vozidlo řízené M. [redacted] Š. [redacted], soud vyhodnotil, že není prokázáno, že náhradní díly byly použity na předmětné vozidlo. S tím nemůže obhajoba souhlasit. Jestliže soud hodnotí, že ke spáchání přečinu pojistného podvodu stačí uvést nepravdivé údaje, pak ale musí prokázat, že se tak musí stát ve

vztahu k uplatnění práva na pojistné plnění od pojišťovny. Soud dovozuje, že obviněný Š. musel vědět, že v záznamu je nepravdivě uveden jako řidič J. S. Již toto sousloví je předzvěstí spíše nepřímého úmyslu, nikoliv přímého, jak je uváděno v odstavci druhém, strany 8, uprostřed. Obhajoba má za to, že právě zde si soud opět rozporuje a že úmysl přímý M. Š. prokázán nebyl. Obhajoba zdůrazňuje, že M. Š. směrem k pojišťovně nic nekonal, nic nevypisoval, nepodepisoval a celé jednání konal samostatně, dle vlastního prohlášení, odsouzený J. S. Absentuje tedy zcela subjektivní stránka skutkové podstaty úmyslného přečinu pojistného podvodu. Obviněný nesouhlasí tedy s žádným trestem a totéž lze uvést i k výroku o náhradě škody. Navrhuje, aby byl zproštěn podaného návrhu na potrestání, neboť nebylo prokázáno bez pochybností, že tento skutek spáchal.

Krajský soud v Plzni z podnětu odvolání obviněného přezkoumal postupem podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které vydání rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Dospěl k následujícím závěrům.

Především je třeba zdůraznit, že Krajský soud v Plzni rozhoduje v této věci již potřetí, podruhé jde o odsuzující rozsudek, zaměřil se proto na zjištění, zda okresní soud napravil závady vytýkané mu předchozím rozhodnutím krajského soudu a zda respektoval pokyny mu v tomto rozhodnutí uložené. Dospěl přitom k závěru, že ačkoliv okresní soud tentokrát provedl všechny potřebné důkazy, a to i ty, které mu krajský soud uložil, a respektoval tak pokyny krajského soudu, výslech svědkyně H. provedl nedostatečným způsobem, a zejména z její výpovědi nevyvodil odpovídající závěry. Proto krajský soud sám doplnil dokazování opětovným výslechem svědkyně a poté napadený rozsudek zrušil a sám znovu rozhodl, neboť nepovažoval za nutné věc vracet okresnímu soudu.

Pokud jde o rozsah důkazů provedených okresním soudem, má krajský soud za to, že doplnění dokazování výslechem opraváře z Lesinky, k němuž měli svědci H. a Č. jet, vyžádáním znaleckého posudku z oboru grafologie a zprávy poškozené Cashdirect, a.s., o tom, zda náhrada škody již nebyla odsouzeným S. uhrazena, jsou nadbytečné a pro rozhodnutí ve věci není potřeba v tomto smyslu dokazování doplňovat. Jednak vzhledem k odstupu času jsou důvodné pochybnosti o tom, zda by si opravář z Lesinky cokoliv pamatoval, posudek z oboru grafologie je vzhledem k výpovědi svědkyně H. nadbytečný a pokud jde o to, zda poškozené Cashdirect již byla uhrazena škoda či nikoliv, je z jejich podání zřejmé, že se tak nestalo.

Pokud jde o doplňující výslech svědkyně H., okresní soud ani v tomto výslechu nedokázal vyvodit z její výpovědi odpovídající skutkové závěry. Svědkyně od počátku svých výpovědí před okresním soudem uváděla, že si přesně nepamatuje, zda k dopravní nehodě došlo 1. nebo 2. června 2012, současně však uváděla, že v den nehody navštívili se svědkem Č. M. Š. v jeho provozovně a že datum dopravní nehody, uvedené na záznamu o dopravní nehodě, je správné. Přepisováno bylo podle svědkyně proto, že zřejmě napsala špatný datum a potom jí někdo řekl, že není 1., ale 2. června 2012. Krajský soud proto svědkyni opětovně vyslechl a z této její výpovědi je zřejmé, že svědkyně logicky dovodila, z výše uvedených skutečností, že k nehodě došlo 2.6.2012. Svědkyně potvrdila správnost svých předchozích výpovědí, upřesnila výpověď, kterou učinila před okresním soudem ohledně toho, kdy přítel – svědek Č. – dostal sádku, a proto nemohl

řídít, když uvedla, že sice v době nehody měl sádru, a proto řídila, avšak sádru nedostal v den nehody.

Krajský soud proto po výsledku svědkyně H. po zrušení napadeného rozsudku v celém rozsahu skutkovou větu změnil, tak, aby odpovídala skutkovým zjištěním, a sice v tom smyslu, že k nehodě došlo 2.6.2012. V ostatním zůstala skutková věta nezměněna, neboť s výjimkou data nehody je hodnocení důkazů okresním soudem v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu a okresní soud z těchto důkazů vyvodil i správná skutková zjištění. Nepochybil, pokud vycházel z původní výpovědi dnes již odsouzeného J. S. z přípravného řízení a z výpovědi svědkyně H. a svědka Č., a jeho závěry v tom smyslu, že to byl jediné obviněný Š., který byl bez pochyb skutečným řidičem vozidla a měl také motiv, aby do záznamu o dopravní nehodě byla uvedena jiná osoba, a sice již odsouzený J. S., je správný. Ať už se jednalo o to, že obviněný Š. věděl, že vozidlo již není pojištěné, a nebo že nemělo technickou kontrolu, každopádně s ohledem na jeho podnikání bylo v jeho zájmu, aby jako řidič vozidla byla uvedena jiná osoba. Jeho obhajoba v tom smyslu, že to bylo věci pouze J. S. a jeho dohody se svědkyní H., je nevěrohodná a vyvrácena provedenými důkazy, když jen těžko si lze představit, že obviněný Š. jako řidič vozidla by se nezajímal o to, proč svědkyně H. sepisuje záznam o dopravní nehodě s jinou osobou, a sice s J. S., který vozidlo neřídil.

Pokud jde o námitky obviněného, že skutek je, zejména pokud jde o datum popsán odlišně od skutkové věty rozsudku, kterým byl odsouzen J. S., to je sice skutečností, avšak rozsudek ohledně J. S. je pravomocný a krajský soud do něj nemohl z podnětu odvolání obviněného Š. zasahovat, neboť i přes tyto odlišnosti je nepochybné, že se jednalo o totožné jednání.

Krajský soud jednání obviněného právně kvalifikoval shodně jako soud okresní, a sice jako přečin pojistného podvodu podle § 210 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, neboť obviněný úmyslně uvedl nepravdivé údaje do záznamu o dopravní nehodě, uvedl tedy nepravdivé údaje při uplatnění práva na jiné obdobné plnění než z pojištění a k tomuto svému jednání zneužil původního spoluobviněného, pravomocně odsouzeného J. S.. Tohoto jednání se dopustil formou úmyslu přímého, neboť chtěl shora popsaným způsobem porušit zájem chráněný v ustanovení § 210 trestního zákoníku.

S ohledem na to, že napadený rozsudek byl zrušen ve všech výrocích, rozhodoval krajský soud znovu i o trestu. Dospěl k závěru, že na odsouzeného se hledí, jako by dosud nebyl odsouzen, v místě bydliště k němu nebyly zjištěny žádné negativní skutečnosti, pokud byl projednáván pro přestupky, jedná se o přestupky v dopravě a před delší dobou. Nebyly zjištěny polehčující ani přitěžující okolnosti a škodlivost jednání obviněného není ničím výrazně zvyšována. S přihlédnutím ke všem hlediskům uvedeným v § 37-39 trestního zákoníku, dospěl krajský soud k závěru, že trest uložený okresním soudem v trvání čtyř měsíců, tj. při spodní hranici zákonné trestní sazby, která činí až dva roky, je zcela přiměřený a tento trest uložil rovněž. S ohledem na dosavadní trestní bezúhonnost obviněného, jakož i odstup času, který uplynul od spáchání trestného činu, však krajský soud stanovil kratší zkušební dobu, než soud okresní, a to v trvání jednoho roku.

Pokud jde o výrok o náhradě škody, pochybil okresní soud, pokud nezavázal povinností uhradit způsobenou škodu obviněného Š. Š. společně a nerozdílně s již odsouzeným J. S.. Toto pochybení krajský soud rovněž napravit.

Z výše uvedeného je zřejmé, že odvolání obviněného bylo shledáno pouze částečně důvodné, a v těchto intencích bylo rozhodnuto.

Poučení: I. Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

II. Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Plzni dne 10.03.2016

JUDr. Alice Bártová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Lucie Grabmüllerová